

Φαντάσου ένα τοπίο ηρωικό

Αλέξανδρος Θεοδωρίδης | 04.04.2019

Περφόρμανς από την ομάδα Nova Melancholia Βασισμένο στα γράμματα από τη φυλακή που απηύθυνε η Ρόζα Λούξεμπουργκ στη Σόνια Λήμπκνεχτ

Το 2019 συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη δολοφονία της μαρξίστρια επαναστάτριας Ρόζας Λούξεμπουργκ από τις δεξιές πολιτοφυλακές Φράικορπς στο Βερολίνο του 1919. Η παράσταση *Φαντάσου ένα τοπίο ηρωικό* αντλεί το κειμενικό της υλικό από τα περίφημα γράμματα από τη φυλακή που απηύθυνε η Ρόζα Λούξεμπουργκ στη Σόνια Λήμπκνεχτ. Η συγκεκριμένη περφόρμανς είναι ένας φόρος τιμής από την ομάδα προς την Ρόζα, που συνεχίζει να εμπνέει και παραδειγματίζει και προς την χαμένη επανάσταση. Ο τίτλος της παράστασης προέρχεται από μια φράση που υπάρχει στα γράμματα.

Μέσα σε 60 λεπτά, η ομάδα, ανοίγει βασικά θέματα και ερωτήματα που ταιριάζουν με την σημερινή εποχή, αποκαλύπτοντας με αυτόν τον τρόπο πόσο επίκαιρη και πρωτοπόρα προσωπικότητα ήταν η Ρόζα. Τα ερωτήματα έχουν σχέση, με το ηρωικό τοπίο, την ουτοπία, τον ηρωισμό την φύση γενικότερα και τον σοσιαλισμό. Με αυτόν τον τρόπο καταλήγει στο τελικό ερώτημα αν είναι εφικτό να αντιμετωπιστεί το μικρό και ασήμαντο με όρους ηρωικούς.

Τα συγκεκριμένα ερωτήματα και οι απόψεις ήταν ο κορμός πάνω στα οποία εξελίχτηκε η παράσταση. Τα κείμενα της Ρόζας είναι προσεχτικά επιλεγμένα έτσι ώστε να τοποθετούν το λιθαράκι τους για την δημιουργία των θεμάτων που θέλουν να ανοίξουν. Η Ρόζα μέσα από αυτά τα κείμενα, φαίνεται να δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα και προσοχή σε φαινομενικά ασήμαντα πράγματα που υπάρχουν στην φύση. Τα παρατηρεί με μεγάλη προσοχή, τα μελετάει και τα θαυμάζει ιδιαίτερα. Εξυψώνει την φύση και μιλάει γι' αυτήν με ιδιαίτερο δέος. Συνδυάζει, όλη αυτήν την ομορφιά με τους καθημερινούς αγώνες, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο κουράγιο στις συντρόφισσες και τους στους συντρόφους της. Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που κλείνει τις επιστολές «να είσαι χαρούμενη και ήρεμη».

Συναντάμε λοιπόν μια Ρόζα, απλή, αισιόδοξη, ευαίσθητη, που αντιμετωπίζει τις καταστάσεις με απόλυτη ηρεμία. Μια μορφή που έρχεται σε πλήρη αντιδιαστολή με την φρίκη του πολέμου καθώς και με τις δύσκολες συνθήκες που βίωσε η ίδια. Συνεχίζει παρ' όλα αυτά να παλεύει και να αισιοδοξεί. Επιπλέον, αυτή η παρουσία έρχεται, σε αντίθεση και με το καλλιτεχνικό ρεύμα κυρίως του ρομαντισμού αλλά και γενικότερα όλων των συμβατικών ρευμάτων που απεικονίζουν τους ήρωες με διαφορετικό τρόπο. Για τον λόγο αυτό η συγκεκριμένη παράσταση επιχειρεί να κάνει δύο πράγματα. Αρχικά να συνδεθεί με πρωτοποριακά κινήματα, στην μουσική, στην κίνηση και την ερμηνεία των ηθοποιών, στην ζωγραφική (κυρίως στον κονστρουκτιβισμό) και στα κουστούμια (με διάφορες εναλλαγές στο ενδυματολογικό, οι ηθοποιοί άλλοτε χρησιμοποιούσαν απλά αντικείμενα για κουστούμια, άλλοτε ζωγράφιζαν πάνω στο γυμνό τους κορμί). Επιπλέον δίνει βαρύτητα σε απλά υλικά, είτε είναι χειροτεχνίες είτε είναι υλικά της φύσης, αποφεύγοντας το πομπώδες ύφος.

Με λίγα λόγια η παράσταση αναφέρεται σε μια σημαντική προσωπικότητα του περασμένου αιώνα, που άφησε το αποτύπωμα της στην ιστορία και μια σημαντική παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές, με απλό και κυρίως ανθρώπινο τρόπο, χωρίς να μπαίνει στην λογική για έντονες συγκινήσεις ή την δημιουργία ρίγους. Με αυτόν το τρόπο καταφέρνει να πείσει ότι ηρωικά τοπία και ήρωες υπάρχουν στην καθημερινότητα μας και γίνονται αντιληπτοί μέσα από απλά υλικά.

16 Μαρτίου-23 Απριλίου 2019 (Σάββατο-Κυριακή- Δευτέρα- Τρίτη)

Ωρα έναρξης: 9:15 μ.μ. // Διάρκεια 60'

το ΟΧΤΩ, Πολυτεχνείου 8, Αθήνα

Σκηνοθεσία: Βασίλης Νούλας

Σκηνικά-κουστούμια-φωτισμοί: Κώστας Τζημούλης

Παίζουν: Ondina Quardi, Αλέξια Σαραντοπούλου, Marcus Richter, Κώστας Τζημούλης, Βασίλης Νούλας

Μετάφραση: Νατάσα Σιουζουλή

Βοηθός σκηνοθέτη: Ελισάβετ Ξανθοπούλου